

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem se sídlem Lecnínova 3033/7, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 7. 2022, č. j. 51 A 2/2022-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 25. 8. 2022 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2022, č. j. KUJCK 11648/2022. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 24. 11. 2021, č. j. MAU/26067/2021/Zr, kterým byly zamítnuty stěžovatelovy námitky proti záznamům bodů v registru řidičů jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 23. 9. 2021 byl potvrzen.

[2] V žalobě stěžovatel namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s několika jeho odvolacími námitkami týkajícími se absence jména vystavující oprávněné osoby u příkazového bloku č. B 1272148, nečitelné právní kvalifikace u příkazového bloku č. B 0216358 a přepsání data spáchání přestupku v příkazovém bloku č. S 2614702. V případě posledního ze jmenovaných příkazových bloků zpochybnil i trestnost na něm popsaného jednání – zde je uvedeno, že stěžovatel „manipuloval“ s mobilním telefonem, zakázáno je však pouze mobilní telefon „držet“.

[3] Krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl. Podle jeho názoru byl postup správních orgánů v souladu s judikaturou správních soudů. V prvé řadě zdůraznil, že se v nyní posuzované věci nejedná o řízení o jednotlivých přestupcích, nýbrž o řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, a tedy lze posuzovat pouze, zda byly body zapsány v souladu se zákonem, ve správné výši a na základě způsobilého podkladu. Správní orgány ověřily, že příslušné příkazové bloky byly řádně, úplně a srozumitelně vyplněny – v tomto ohledu upozornil krajský soud též na to, že musí být v příkazovém bloku vytýkané jednání popsáno jen natolik určitě, aby nebylo možno jej zaměnit s jiným jednáním, a nelze tedy posuzovat příkazový blok s rigidní přesností, naopak je přípustné, aby obsahoval zkratkovité a strohé formulace. Krajský soud dále konstatoval, že veškeré námitky, které stěžovatel vznesl v řízení o odvolání, žalovaný dostatečným a přezkoumatelným způsobem vypořádal.

[4] V záhlaví uvedený rozsudek krajského soudu stěžovatel napadl kasační stížností, která byla v podstatě totožná s žalobou podanou ke krajskému soudu. Nejvyšší správní soud nejprve posoudil přípustnost kasační stížnosti a dospěl k následujícímu závěru.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. V žádném případě pak nepostačuje, aby kasační stížnost toliko doslovně opakovala žalobní námitky. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS: *„V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby [...] kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou. O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejzávažnější. V každém případě musí být z kasační stížnosti patrné alespoň to, že advokát napadený rozsudek četl. Z nynější kasační stížnosti to ale poznat nelze. [...] NSS shrnuje, že v této věci nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Podání nazvané kasační stížnost totiž na svých celkem devíti stranách nijak nereaguje na rozsudek krajského soudu, který napadá. Z toho, že jsou celé strany textu doslova převzaty ze žaloby (a nic dalšího v kasační stížnosti není), je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 (srov. k tomu usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11 a 12).“*

[7] Právě popsaná situace předpokládaná citovaným usnesením nastala v případě stěžovatele. Ze závěrů citovaného usnesení je proto nutné v nyní posuzovaném případě

pokračování

vycházet. Shoda textu kasační stížnosti stěžovatele se žalobou je totiž extrémní. Oproti žalobě se liší úvod kasační stížnosti, kde je namísto napadeného rozhodnutí žalovaného uveden napadený rozsudek krajského soudu, je uvedeno, jak krajský soud rozhodl, a důvody kasační stížnosti jsou definovány odkazem na § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Označení části obsahující vlastní argumentaci je pak označeno jako „*Žalobní důvody a Důvody kasační stížnosti – konkrétní*“. Následná argumentace je již doslova převzatý text žaloby, v němž se stěžovatel vymezuje výhradně proti rozhodnutí žalovaného o odvolání. Stěžovatel oproti žalobě též změnil petit, neboť do něj namísto rozhodnutí žalovaného zahrnul napadený rozsudek krajského soudu.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že jádrem žalobní argumentace bylo povšechné vymezení se proti vypořádání stěžovatelových odvolacích námitek, přičemž argumentace spočívala v podstatě v prostém popření dostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Krajský soud však dospěl k závěru (v obecnosti odpovídající žalobě), že žalovaný veškeré jeho námítky vypořádal dostatečně. Právě tento názor představoval *ratio decidendi* rozsudku krajského soudu. Namísto toho, aby se stěžovatel proti tomuto názoru vymezil, pouze zopakoval žalobní argumentaci, aniž by Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, z jakého důvodu by měl dospět k odlišnému názoru než krajský soud. Řízení o kasační stížnosti je přitom řízeno dispoziční zásadou a není úkolem zdejšího soudu za stěžovatele domýšlet, z jakého důvodu je nasnadě napadený rozsudek zrušit.

[9] S ohledem na to, že řízení se vede na nejvyšším stupni soudní soustavy, a je tak zcela na místě od kasační stížnosti předkládané advokátem vyžadovat odpovídající úroveň právní argumentace, Nejvyšší správní soud konstatuje, že v této věci nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost totiž ani částečně nezpochybnuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale je namířena proti rozhodovacím důvodům rozhodnutí žalovaného. Taková kasační stížnost je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (viz shora uvedenou citaci usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 181/2019-63).

[10] Současně tu nebyl ani důvod k tomu, aby Nejvyšší správní soud hleděl na takovou kasační stížnost jako na podání trpící vadami, které by byl povinen odstraňovat podle § 109 odst. 1 s. ř. s. Toto ustanovení slouží soudu k tomu, aby zajistil doplnění kasačních důvodů u těch kasačních stížností, které jsou podány jako blanketní, tj. neobsahují vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Postup podle § 109 odst. 1 s. ř. s. totiž není určen k tomu, aby soud, který obdrží dlouhý a strukturovaný text tvářící se jako zdůvodněná kasační stížnost, pedagogicky vedl právního profesionála zastupujícího v řízení o kasační stížnosti, upozorňoval ho na smysl kasační stížnosti (který je zřejmý ze zákona) a nabádal ho k vylepšení jeho argumentačních dovedností (shodně srov. citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 181/2019-63).

[11] Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.].

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 1. listopadu 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu